

TUKSU
TEKSU
1/2011

*glamour -
special*

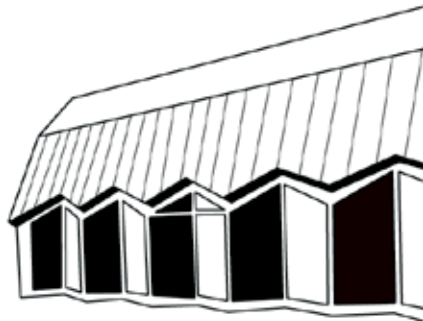

NYT SAATAVISSA
VALOJA JA
SAVUKONE
LUOMAAN BILE-
TUNNELMAA!

TEEKKARITALO

> www.teekkaritalo.fi

TULE.

KYSY LISÄÄ:
valopaat@oty.fi

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus	4
PJ:n palsta	5
TOIMIAKYSELY 2011	6
BESTMANIN AVEC	18
<i>Pienten ikäluokkien vuoro</i>	20
Venäjä ja rotunaiset	22
Valokuvan retusointi	24
<i>Ultimaattinen burgerihaaste</i>	28
Tutkivaa journalismia	33

Glamouria kevääseen!

Pitelet käsissäsi todistuskappaletta hurjasta oppimisesta, uskalluksesta ja uhrautumisesta. Tämän lehden toteutuminen on vaatinut sen tekijöitä venymään äärirajoilleen niin fyysisesti, henkisesti, kuin maantieteellisesti.

Kaiken tämän venymisen ja paukkumisen tuloksena tuorein Teksu hehkuu glamouria, trendiä ja ajankohtaisuutta, jota et muualta löydä. Pastellivärit ja glitterihileet ovat tulleet piristämään viimeisiä talven rippeitä, joita on vielä aistittavissa ympäristössä loskan ja lumen merkeissä. Onneksi tämä ankeus valuu pian infrastuktuuria pitkin mereen tai muihin sopiviin paikkoihin, jolloin meille jää vain auringonpaiste ja suuret suunnitelmat Wapulle.

Kevään myötä myös rakkaus alkaa näkymään katukuvassa. Lintujen liivertäessä ja auringon paistaessa on hienoa nähdä ihmisten löytävän toisensa ja mahdollisesti myös itsensä. Sivulta 18 löytyykin tilannekatsaus kevään kuumimmista rakkaudelle omistetuista juhlista, joissa erikoistoimittajilamme on ollut kunnia olla kuulemassa kahden rakastuneen ihmisen sanovan toisilleen tahdon.

Herkkänahkaisimpia varten joudun varoittamaan, että tämä lehti saattaa sisältää vahingoittavaa materiaalia. Tämä voi karsia osan lukijoista, mutta ainakin meillä arkkitehtuurin osastolla on totuttu siihen, että taiteen takia on kärsittävä. Kivuliaan sisällön vuoksi on ulkoasussa pyritty suosimaan hempeyttä ja pehmeää naisellisuutta, unohtamatta barbiemaista loppusilausta.

Vuoden ensimmäisen Teksuutimien myötä haluan toivottaa kaikille erittäin aurinkoista kevättä ja rakkaudentäyteisiä päiviä!

Hempeät terveiset arkkarilasien takaa,
Tuija

Höpsismi näyttäköön tien!

Siinähan se ytimekkäästi onkin todettu lanseeraamissani vuoden 2011 maljan kohotussanoissa, opiskelun ohessa täytyy välillä antaa mennä ihan vaan sinne minne nenä osoittaa ja lantti ohjaa. Olkoon se sitten vaikka juna juuri sinne väärään suuntaan minne yritit.

Kuluva vuosi on pärähtänyt jälleen kerran varsin touhukkaasti käyntiin OTY:ssä ja killoissa. Kalenteri näyttääkin kiirettä ainakin järjestöaktiiveille joka viikolle, mutta näinhän sen kuuluukin olla! Hienoa että perinteistä pidetään kiinni ja uusia yritetään kiivaasti tehdä. Teekkariyhdistyskään ei ole jäänyt lepäämään laakereilleen edellisen vuoden juhlahumun jäljiltä, vaan varsin innokkaan hallituksen johdolla olemme kiikaroineet joitakin uudistuksia kevääksi teille kaikille. Esimerkiksi nettisivut tulevat kokemaan kevään kuluessa kasvojen kohotuksen lisäksi sisältömuutoksia. Sitä odotellessa siis! Tämän lisäksi on tarkoitus polkaista käyntiin kaikkien muiden kattokiltojen ja vastaavien kanssa oikeasti poikkitieteelliset bileet. Ja tämä siis ihan oikeasti yhteistyössä muiden kanssa, toisin kuin ”poikkitieteelliset” pirskeet, kuten eräät nimeltämainitsemattomat opiskelijatoverimme ovat tehneet. Eikä tässäkään vielä kaikki! Odotellaan kuitenkin hommien varmistumista ennen isompaa keulimista. Tokihan kaikki vanhat hyväksi havaitut tapahtumat pidetään hengissä, kuten hyisessä säässä kisaillut lumenveistot ja OTYmpialaiset, jäsenilta ja tulossa oleva renkaanvaihtotempaus osoittavat näin muutaman mainitakseni.

Vuosi 2011 on myös vaalien aikaa. Keväällä on tulossa Arkadianmäen ison talon vaalit ja sitten syksyllä ihanan, ikioman yliopistomme edustajistovaalit. Vaikka edarivaalit ovatkin juuri nyt melkoisen odotuksen takana, niin pitäkääpä korvan takana muistissa että ne ovat tulossa, ja miettikääpä ihmiset pienissä päissänne jo valmiiksi niitä oivia ehdokkaita tupsujen joukosta. Olkoon se sitten kaveri juuri siinä vieressä tai sieltä peilistä katsova peijakas. Niin, ja äänestäkää toki myös eduskuntavaaleissakin.

Muistakaa ulkoiluttaa lakkia sekä haalareita kevään auringossa, jotta eivät pölyty kaapin päälle. Oikein hyvää kevään ja Wapun odotusta kaikille!

Matti

Toimijakysely 2011

T i e d ä k u k a a s i o i s t a s i p ä ä t t ä ä

1. Kuka olet?
2. Kilta ja aloitusvuosi
3. Mitä teet ja miksi?
4. Mitä sulla on päällä?
5. Entä sisällä?
6. Nyt saa lähettää terveisiä!

H A L L I T U S

1. Matti Särkelä
2. SIK, tammikuu 2008
3. Puheenjohtajana kaitsen tätä laumaa parhaan kykyni mukaan ja yritän pitää jonkinlaisen tolkun kokouksissa. Tämä koska aina kannattaa yrittää ja järjestöhommat ovat äärimmäisen hauskoja. Niin ja käskeminen on kivaa.
4. Maine liian kovaäänisesti nuijaa lyövänä.
5. Toivottavasti ainakin kaikki ruuvit on päässä mukana vielä.
6. Lakkia ja haalareita pitää muistaa ulkoiluttaa säännöllisesti.

1. Olen Tiku. Äiti tykkää sanoa minua Maijaksi. Sukunimeni perin Sutisen suvusta.
2. Prose 2007
3. Nakki napsahti sihteerin hommiin. Ja ehkäpä juuri siksi.
4. Päältä löytyy läppäri.
5. Sisältä puolestaan.. hmm.. tuhoutumassa oleva muffinssi :D
6. Ihqui terkkui kaikille! Äitille eniten terkkuja!

1. Tytti Lahti
2. Paini- ja kehonrakentajakilta -07
3. Taloudenhoitaja, koska Laihia
4. Tekorusketusraidat, raksatatska ja teippi
5. Tekniikka
6. Ympin tytöille <3

1. Tommi Portti, OTY:n verkkomestari.
2. SIK 2008 + Likainen menneisyys luonnontieteissä.
3. Teen verkkosivuja ja hästään sähköpostilistojen kanssa. Tykkään ATK:sta ja Internetistä.
4. Vihreä kylpytakki
5. Vaniljakahvia. Kolme pannulista.
6. 70024B193DBE1CoB6DFo45FiCCC8FoBF8DiCCADD (salattu tietosuojasyistä)

1. Tuija tai Tuikku
2. ARK09
3. Oon tiedotusvastaava! Spämmään ja taitan ja photoshoppaan ja mallinnan ja tulostan ihan liekeissä.
4. Nahkaa.
5. Soija-porkkana-makaronilaatikkoa.
6. Terkkuja kaikille ihanille fukseille ja arkka-reille ja erityisesti arkkarifukseille!

1. Olen Tanja.
2. Maailmanvalloitukseni alkoi Prosessikillasta vuonna 2008.
3. Harrastan fuksitoimintaa fuksiohjaajan ominaisuudessa. Järjestän siis kaiken maailman fuksitapah-tumia, kuten Uitot Wappuna.
4. Ainakin villasukat.
5. Pumpulia?
6. Terkkuja kaikille fukseille! Muistakaa kerätä paljon pisteitä! :)

1. Hei! Mää oon Niko.
2. Vuonna 2007 tänne Prosessikiltaan taaper-sin.
3. Hoidan teidän OTY:läisten suhteita. En kyllä tiiä miksi. Joku mielisairaus sen täytyy olla.
4. Melkein valakoset haalarit ko kohta lähtään mm-kisoihin.
5. Sitä tarttee kysyä joltain lääkäriltä.
6. TerQQui!

1. Hanna
2. Alkoi pyörimään Ympäristö(kehon) rakentajakillan huoneella syksyllä 2009.
3. KoSoPo, koska kopo on kovaa ja mie osaan söpöstellä ;) Ja kaipa sitä pitää hallituksessa olla joku virallisempi henkilö, joka pitää teekkarit kiinni itse asiassa.
4. Toivon mukaan edes (omat) haalarit, eipähän palele pakkasilla.
5. Sisältää kieron savolaisen, joka pyrkii esille hyvin usein. V***uulu on jalo taito varsinkin alkuillasta - ennen ku keksii jälleen kädenväännön.
6. Miulla on ikävä kuopiolaisia, muuttakaa loputki Ouluun! Ja sympatia-terkut lappeen Rantaan, koska mie kuulemma puhun samalla tavalla ku ne immeiset siellä.

1. Mää oon Pasi ja mää oon sika.
2. OTiT -07
3. OTY:ssä olen kulttuurisika. Laulaminen ja muu Teekkari-kulttuuri kuuluu arkipäivään, joten tässä hommassa olen mies paikallaan.
4. Pieruverkkarit ja paskanen T-paita. Eli juurikin sopiva oloasu tietoteekkarin illanviettoon.
5. Sisälläni on erinäinen määrä sisäelimiä, joskin maksan tilasta en ole ihan 100% varma. Söin tossa äsken nii mahakin on täynnä.
6. Terveisiä!

1. Matti Harju, Isäntä
2. Sähköinsinööriilta, 2007
3. Mietin Wappua ja ruokaa, koska Wappu tulee ja ruoka on hyvää, varsinkin isoissa määrissä. Toivottavasti myös pidän Teidät tyytyväisinä tapahtumissa vuoden loppuun asti, jotta meillä olisi mukavaa!
4. Verkkopaita ja farkut

juuri nyt. Talolla pukeudun siniseen saunatakkiin ja saman sävyisiin haalareihin.

5. Sisällä on juuri syötyä ruokaa. Myös intoa on vielä reippaasti jäljellä :)
6. Kiitos, että ette jättäneet minua Tellukseen näivettymään tänä vuodeksi, vaan keksitte minulle jotakin oikeaa tekemistä! Talolla tavataan!

T O I M I H E N K I L Ö T

1. Tero Marin, OTY:n emäntä vuosimallia 2011.
2. Sähköinsinööriilta 2009
3. Pien huolen isännän kanssa että tapahtumissa riittää syötävää ja juotavaa ja että häiriköt saa pampusta päähän. Ja isännän tarpeista ei sitte puhutakaan...
4. Mitä mulla nyt on päällä on täysin irrelevanttia, mutta minut tunnistaa kyllä parhaiten ihan naamasta tai sitte valkoisesta kylpytakista tai punasista liiveistä.
5. Sisällä mulla on sitä samaa paskaa mitä muillaki.
6. Lahjattomat lähettää terveisiä.

1. Joel Haapalainen
2. ProSika
3. OTY - urheiluvastaava, laulunjohtaja
- Prose ja SIK, pleiboi - SIK, Teeku
- Keikkavastaava, YKHS - voitelu-
vastaava ja muut siviilielämän toimet
^ ^
,
4. Taistelukypärä laskulaseineen, hifi-
kuulokkeet, mukava oloasu liikkuma-
tilalla ja totta kai pinkit aina valmiina
bokserit.
5. Lämpöä ja sydän jossain paikkallaan.
6. Pysykää terveenä! ^, ^

11

1. Jarno. KV - Vastaava.
2. SIK-07
3. Reissaan Aasiassa koska tuntuu
hyvältä.
4. Bermudashortsit ja waifbiitteri.
5. Padthai.
6. Nytkö? Noo terveisii Sikin
lampaille ja karitsoille, Ympin
tytöille ja Helsingin herroille
Pasilaan.

1. Bruntsi - Pikkupossu
2. Sähkönsininen, jo vuo-
desta 2006
3. Katson sian saparoon, eli
sen perään. Jottei vanhoja
virheitä toistettaisi, eikä
uusia keksittäisi :)
4. Pitkät kalsarit ja teepaita
5. Meikän erikoinen - hil-
litön liha-kasvis-hedelmä-
raejuusto-mättö.
6. Nanananaaaaaa - ja Wap-
pu tulee, wuhuu!!!

1. Olen Iiro Pulska. Olen tylsä ja synkkämielinen herrasmies. Olen myös entinen poromies. Kotoisin olen Korvatunturilta.
2. Kilta on Oulun Yliopiston Koneinsinööriky ry ja vakavasti olen opiskellut jo vuodesta 2006.
3. Teen mitä vaan, koska voin. Ai OTY:ssä? Olen tiedekuntayhdyshenkilö, koska Elina pakotti.
4. Uuh, mulla ei ole päällä mitään, mutta mitä SULLA on? Haha, narrasin, karvalakkihan se mulla on päällimmäisenä!
5. Sisällä kumisee tyhjiys. Kauhia näläkä! No pyörii se sydänki siellä jossain sokkeloissa, olen aika herkkä. Maksaki siellä pyörii, toivottavasti ei ihan hyödyttömänä, wappuisin olen aika juoppo.
6. Terveisiä konekillalle, kiva ku päästitte minut tänne yksin temmeltämään. Ei ole hyvä tämä, jumalauta! Lisäksi halusin kertoa lempiharrastuksestani bileiden skippaamisesta. Varsinkin YMPin.

1. Elina Honkala
2. Prose 2006
3. Tupsuvastaava = Hoidan edarivaalivalmisteluita OTY:n puolesta, jotta ensi syksynä Teekkareilla olisi mahdollisimman suuri edustus ylioppilaskunnan edustajistossa
4. Vaihto Espanjassa on kovastikin päällä
5. <3
6. Hajotkaa sinne pakkaseen! :)

1. Pyry Sojakka
2. Sähköinsinööri kilta/2008
3. Teen pornografiikkaa koska saan siitä järjettömät kicksit!
4. Italialaiset pornobokserit
5. Iso kasa grafiikkaa ja eroottisia unelmia!
6. Terveisiä YMPin tytöille!

13

1. Olen Huttusen Mira. PerusJanppa.
2. Tuotantotalous 2008
3. Meikä on alumnivastaava ko tykkään vanhemmasta lihasta ja OTYstä.
4. Mulla on päällä Leparti-huppari, yöhousut ja villasukat. Ja jekkupipo.
5. Sisällä mulla on aivoja ja suolija.
6. Terkkuja äitille ja isille.

1. Joonas Leskinen, quetza, kötsä
2. Sik -07
3. Tasa-arvovaltuutettu, koska normaaleilla ihmisilläkin on oikeuksia.
4. Päällähän on tosi kova bongausputki
5. Jaa sisällä? No ei ainakaan se bongausputki!
6. Kyykkäkansa on aina terveisensä ansainnut :)

1. Jarno
2. SIK, 2006 kai se oli..
3. Ratikka-vastaava
4. Bokserit, melkein...
5. mmm.. hieman alkoholia
6. Mmmoi kaikki fuksit ja muut!

1. Nestori "Nessie"
Törmä, från Borgå.
2. OTiT 2008.
3. Valokuvaan. Koska taide. Toimin siis apumuistina juhla-kansalle.
4. Opiskelustressi ja rientovietti. Vaatekappaleena mielellään sellainen mustanpuhuva, Enstex-kankaasta valmistettu kokovartaloasuste.
5. Paljon rakkautta ja toisaalta monisyinen tyhjiys.
6. Kuvaaja-setää ei sitten tarvitse pelätä, kaikkien iloksi niitä fotoja räpsin :)

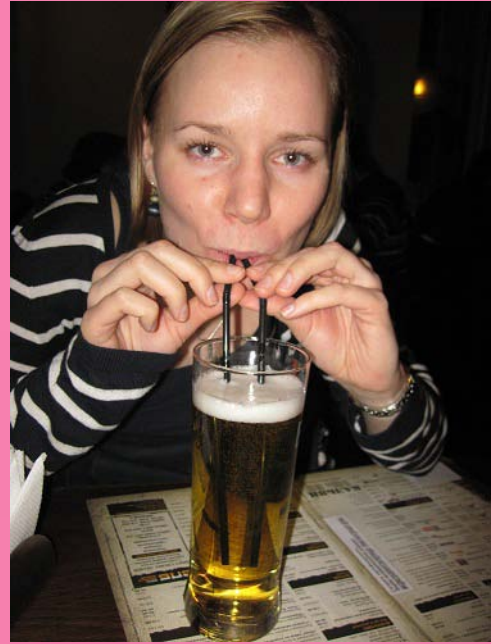
1. Hannu, myös Tolosena tunnetaan. Kai nuun poika keskeltä ei mitään, eli Puolangalta.
2. Prose -07
3. Kirjottelen (jos kirjoittelen) juttuja teksuun.
4. Kalsarit, joskus enemmän, joskus vähemmän.
5. Täyttä tavaraa ja paljon.
6. No Äitille tietenkin!

1. Juho.
2. SIK, 2003.
3. Istun tietokoneen ääressä ja juon paljon kahvia. Toisinaan näistä lähtökohdista syntyy jotain materiaalia Teksuutimiin.
4. Ressi.
5. Kahvin lisäksi (outoja) ideoita.
6. Joo-o! Lähetän kirjeenä jahka annat osoitteen.

1. Tapani "Himish" Himanka
2. OTiT/Optiem, 2003/2008.
3. Tyhjäntoimittaja, ikiteekkari, valeinsinööri. Koska olen narssinen intelligentti alkoholisti.
4. Sankarin viitta ja lievästi virtsantuoksuinen hattu.
5. Kakkaa. Ulostautuu aika-ajoin myös yläpäästä. Silloinkin saattaa ikuistaa jälkensä paperille.
6. Terveisiä sinulle \$@@&@%@ joka varastit silloin sen mun nahkatakan! Toivottavasti olet allerginen korkealaatuiselle lammasnappanahalle, saat ihottuman, infektion ja komplikaation! Äidille myös terkut.

1. Odessa Venäjällä, Outi, toimittaja
2. YMP <3 ja 2007
3. Kevään vakoilen idässä paikallista elämää ja raportoin Suomeen. Syksyksi täytyy keksiä muuta tekemistä.
4. Tohvelit. Voisi myös olla turkki, kultakoruja, rakennekynnet, pakkelikerros, bush-upit, minihame ja pitsipaita.
5. Melkein ikävä Suomeen.
6. Terveisiä äitille, isille, siskolle, veljille, Tiinalle, Meerille, Virvelle, Liinulle, Annelle, Marikalle, Heidille, Tytille ja muille ihanille YMPin tytöille ja pojille ja tietysti SIKin pojille. Ja sitten vielä terveiset Kaisalle!

1. Iitu
2. Arkkari vuodesta 2009!
3. Toimittelen niitä näitä.
4. Vain Versacea ja Guccia.
5. Ideoita!
6. Terkut torville ja töttersöneille!

1. Tokolan Samuel elikkä OTY:n renki.
2. SI(c)K 2010.
3. Jaa OTY:ssä vai? Olen renki elikkä yleinen nakkikone. Isäntä totesi SIKillan vuosijuhlilla että näin tehokkaasta nakkikoneesta ei heti luovutakaan.
4. Jaa tällä hetkellä vai? Sukat.
5. Maha täynnä hyvää ruokaa, pää tyhjä.
6. Terveisiä näin suurin piirtein tasapuolisesti kaikille.

1. Silja, sipu ja mitä näitä nyt on.
2. Prose 2007.
3. Renki (vai oliko se sittenkin piika?) ja koska tiskin takana on niin kivaa :)
4. Yleensä vaatteet.
5. Sisältö vaihtelee pakkauksen mukaan.
6. Tällä hetkellä vipelletään Budapestin yössä, joten nähdään syksyllä!

Bestmanin avec

Sattuipa tässä eräänä kauniina perjantai-iltana, että päädyin Antti-Kalle Länsmanin kanssa Caioon nauttimaan virvokkeita. Keskustelun lomassa kävi ilmi, että Antti-Kalle on kutsuttu setänsä Arto Länsmanin häihin, kyseessä tietenkin median seuraamat glamour-häät Johanna Tukiaisen kanssa. Mikä parasta, kutsu oli kahdelle eikä A-K seurustele, joten avecin paikasta oli tietenkin kova kilpailu. Alun perin matkaan piti tulla Teksuutimien päätoimittaja Tuija Patana, mutta A-K:n sanoin ”Tuija on mua 29 senttiä pidempi, joten tuntuu luonnollisemmalta mennä Lassin kanssa, mutta harkitaan vielä.” Myöhemmin illasta ajatus oli muotoiltu uudestaan: ”Tuija saa puhalttaa huiluun, minä otan Lassin.” Ja niin mentiin.

Lievä kuumotus oli päällä, sillä vielä häitä edeltävänä perjantaina kutsuja ei ollut tullut postissa. Käytiin sitten vartin yli puolenyön, eli hääpäivän puolella, tervehtimässä Artoa baaris- sa, jossa Arto vietti viimeistä poikamiesiltaan. Kutsukortteja ei vielä tässäkään välissä järjestynyt, mutta Arto pyysi A-K:ta bestmaniksi. Alkoi tiukka harkinta.

Lopultahan kävi tosiaan niin, että A-K päätyi bestmaniksi. Vihkiminen tapahtui jääkirkossa, ja A-K seisoj valkeassa lapinpuvussaan alttarin vierellä ja sai kunnian ojentaa Artolle sormuksen, kun kävi ilmi että molemmat ihan oikeasti tahtoivat ottaa toisensa aviopuolisoikseen. Itse pysyttelin tähän aikaan taka-alalla ja yritin vältellä kysymyksiä siitä, kuka helveti minä oikeastaan olen, mutta onnistuin sentään pääsemään Iltalehden kuvaan kirkosta poistuessani.

Ennen hääjuhlien alkua ei A-K ollut ihan selvillä, että ainakin hääpari ja morsiusneidot olivat kuvauksissa, tuolloin A-K joi minun ja äitinsä kanssa Jägermeisteriä baaritiskillä. Juhlissa alkudrinkkinä tarjoillussa kuohuviinissä oli ilahduttavasti kultahippuja lasin pohjalla, mikä tietenkin johti pariin alatyyliseen vaskooli-vitsiin. Ruoka oli oikein hyvä lappilaistyylinen buffet-pöytä. TV-kamerat ja toimittajat aluksi vähän jännittivät, mutta onneksi ruoan kanssa tarjoiltu viini ja varsinkin myöhemmin booli poisti ainakin A-K:lta suurimman jännityksen ja myöhemmin illasta bestman osoitti kykynsä median käsittelijänä.

Alkuruoan jälkeen morsiamen isä piti puheen Johannalle. Tämän jälkeen oli A-K:n vuoro puhua. Onneksi tosiaan iltapäivällä tajusimme että jotain puhuttavaa voisi miettiä etukäteen. Itse olin jo aiemmin kovissa pakkasissa lämpimikseni miettinyt, mitä helvetiä tuolle avio-parille voisi sanoa. A-K:n liikuttava puhe saikin lopulta Arton kyyneliin, ja Seiskan kaunis toimittajatyttönen tuli viemään sanat A-K:n suusta. Tässä välissä A-K tosin kieltäytyi luovuttamasta puhettaan, mutta suostui kuitenkin sen valokuvaukseen. Nyt alkoi A-K:n media-seksikkyys, ja raportoidessani reaaliaikaisesti internetille häiden tapahtumista

-pala glamouria pohjoisessa

kehotin myös perustamaan facebook-faniryhmän tälle ”Tasku-Venukselle.” Pääruoan jälkeen seurasi juhlahetki, hääkakun leikkaus, jonka juontaminen jäi luonnollisesti A-K:lle. Pienten ongelmien siivittämänä lapio valahti tuohon kermavaahtokuorrutteiseen mansikkaunelmaan, ja tilanteen kruunasi kaunis joikaaminen. Jotenkin onnistuimme kuitenkin päätymään hääparin taakse tuon tilanteen kohdalla ja tietenkin pisteeksi TV-kameroiden ja hääparin väliselle suoralle. Juhlistimme tätä TV-näkyvyyttä nauttimalla jäiset Koskenkorvat taustalla. Ne on omistettu teille, rakkaat lukijat, mikäli näkyvät televisiossa.

Bestmanin hommat eivät tietenkään vielä olleet ohi, sillä oli vuorossa morsiamen ryöstö. A-K sai kuulla ryöstöstä noin kolme sekuntia ennen muuta hääväkeä, kun käteen lyötiin mikrofoni ja kehoitettiin juontamaan ohjelmanumero. Valitettavasti häistä oli kertynyt sen verran vähän kokemusta, että meinattiin joutua aikamoiseen improvisaatioon. Onneksi viisas ja avulias järjestyksenvalvoja osasi kertoa, että yleensä sulhasten pitää tässä tilanteessa laulaa laulu tai kirjoittaa runo. Arton runosta tulikin oikein vuolas ja monisanainen, ja lopulta poken täytyi myös neuvoa miten morsian yleensä saadaan takaisin.

Toki muutkin kuin bestman pääsivät esiintymään. Johannan Lööppijulkkis-sinkun tuottanut Tuija Järvinen, joka myös nimesi A-K:n Tasku-Venukseksi, lauloi hääparille kauniin laulun rakkaudesta. Myös Johannan kaunis pikkusisko Jasmine lauloi. Huhu kertoo, että Jasmine olisi pariin otteeseen katsellaan nauttinut A-K:n perästä. A-K ei näitä katseita huomannut, koska oli kohdistanut katseensa noin 25 cm silmistä alaspäin. Lisäksi lavalla nähtiin viulisti-laulaja-tyttöduo. Tytöillä homma toimi erinomaisesti yhteen, sillä viulun päälle ei laulettu eikä laulun päälle soitettu. Viulisti oli ohimennen sanoen oikein nätti ja A-K myöhemmin tanssittikin neitokaista.

Suurempaa draamaa ei häissä ollut, tosin kilpailevat lehdet kertovat Arton maanneen kahden aikaan pihalla naamallaan itkemässä. Teksuutimien toimittajia ei tuolloin valitettavasti sattunut paikalle, joten tämän suhteen olemme epäluotettavan keltaisen lehdistön armoilla. Siitä on kuitenkin melko suuri varmuus, että Arto poistui paikalta ennen Johannaa.

Kaikki hyvä loppuu aikanaan, ja neljän maissa juhlat loppuivat laillisen anniskelun myötä. Valitettavasti mitään jatkoja ei ollut tiedossa, joten etsimme A-K:n kanssa toisemme Saariselän yöstä (tässä vaiheessa olin tosiaan päätynyt jo toiseen baariin) ja aloitimme taksimatkan kohti Ivaloa. Mukavat häät, eikä tullut kuin pari kiusallista tilannetta joissa piti selittää mikäs mies minä olen. Bestmanin avec.

Huhtikuun eduskuntavaalit:

Nyt on "pienen ikäluokkien" vuoro!

Pyöriikö yhteiskunta ja julkinen keskustelu mielestäsi liikaa suurten ikäluokkien ympärillä? Suuret ikäluokat ovat jäämässä eläkkeelle ja media toittotaa, että eläkkeelle jääviä on enemmän kuin mitä nuoria tulee työelämään. Suomea uhkaa työvoimapula, kuulemma.

Oulun seudulla ja Pohjois-Pohjanmaalla tulevaisuus on erilainen, nyt ja parinkymmenen vuoden päästä. Meillä nuorten - opiskelevien ja vastavalmistuneiden määrä - on huomattavasti suurempi kuin mitä eläkkeelle siirtyneiden lukumäärä. Tämä on poikkeuksellista jopa Euroopan tasolla. Mitä se tarkoittaa? Valtakunnan panostukset eivät sovellu suoraan tänne, vaan tarvitsemme "omia lääkkeitä". Osaltaan Uusi Oulu vastaa tähän haasteeseen.

Harjoittelu- ja työpaikoista on pula. Monen opiskelijan ja vastavalmistuneen on vaikea löytää kesätyötä tai työpaikkaa Oulun seudulta. Täällä on maan korkein nuorisotyöttömyys. Oulun kaupunki on vastannut tähän muun muassa perustamalla viime syksynä Taitajien Talo-konseptin, jossa vastavalmistuneille tarjotaan koulutusta, työelämävalmennusta sekä kannustetaan yrittäjyyteen. Toivottavasti se tuottaa tulosta, samaten kuin muut työpaja-, oppisopimus- ja harjoittelu-ohjelmat.

Useat korkeakoulut ovat kasvattaneet aloituspaikkoja. Esimerkiksi tekniikan alan aloituspaikat nousivat huimasti 2000-luvun alussa. Myönnettäköön, että protestiksi suunnittelimme teekkaripeeji-porukalla (-02) tempausta hakea ristiin toistemme opintosuuntiin. Korkeakoulutus ei siis takaa tutkintoa vastaavaa työpaikkaa, kuten esimerkiksi 70- ja 80-luvuilla. Koulutammeko ihmisiä vientiin? Jos tällainen yhtälö jatkuu pidempään, se on kestävätkö niin yksilön kuin valtion talouden kannalta. Jotain on siis tehtävä - ja pian. Koulutuspolitiikan on oltava pitkäjänteistä ja vastuullista. Aloituspaikkojen sekä työ- ja elinkeinoelämän välillä on oltava järkevä suhde.

Tämän päivän päätökset vaikuttavat tulevaisuuteen. Minkä vuoksi opiskelijoiden asemaa, niin taloudellista kuin sosiaalista asemaa ei huomioida tarpeeksi päätettäessä korkeakoulupolitiikan linjoista? Poliitikassakin toteutuu usein luonnonlaki: sitä linnunpoikaa ruokitaan, mikä eniten pyytää - ja oikeaan aikaan. Ovatko suuret ikäluokat olleet äänessä ja vaikuttamassa?

Huhtikuun vaaleissa valitaan tulevaisuuden rakentajat, kansanedustajat, neljäksi vuodeksi: mitä kokemusta, toimintatapoja ja koulutusta sinä arvostat? Toivottavasti käytät pienten ikäluokkien ääntä ja annat äänesi kuulua. Sen voi tehdä vain vaalikopissa, ei (ainakaan näissä vaaleissa) netissä eikä facebookissa!

Mari-Leena Talvitie

p.s. Suomen Ylioppilaskuntien Liitto (SYL) aloitti kampanjan opintotuen sitomisesta indeksiin. Nosta peukku pystyyn, ja tykkää siitä!

Kirjoittaja on viime kesänä valmistunut ympäristötekniikan DI (joka suoritti differentiaaliyhtälöt toiseksi viimeisenä tenttinä), "Kossun kasvatti" ja kansanedustajaehdokas (kok)

NIMI Mari-Leena Talvitie (os. Kairivaara) s. 11.06.1980

KILTA YMP

PERHE puoliso Timo ja tytär Moona

HARRASTUKSET

Valtuustotyöskentely, järjestötoiminta, lukeminen sekä liikunta–nykyään lähinnä Moonan kanssa. Jos vielä ehtisi käymään joskus mugilupissa...

LUOTTAMUSTOIMET

Oulun kaupunginvaltuutettu, Kokoomuksen valtuustoryhmän (17valt) pj, yhdistymishallituksen (Uusi Oulu) jäsen

TYÖKOKEMUS (opintojen ohessa)

Prosessinohjaaja Altian Koskenkorvan tehtaalla (kesät 02-04),
dippatyö Koskenkorvan tehtaan vesikierroista, kansanedustajan avustaja 04-05, 07- nykyinen työsopimus vaaleihin saakka.

MITEN LÄHDIT KANSANEDUSTAJAEHDOKKAAKSI

Ympäristötekniikan opinnot ja opiskelija-elämän läheisyys, toisaalta kokemus kansanedustajan avustajan työstä sekä kunta politiikasta antaa hyvät eväät kansanedustajuuteen. Olin ehdokkaana Oulun vaalipiirissä 07, saaden 1846 ääntä.

TÄRKEINTÄ ELÄMÄSSÄ

Terveys, hyvät ihmissuhteet ja usko elämään!

MILLOIN EDUSKUNTAVAALIT JÄRJESTETÄÄN

Ennakkoäänestys 6-12.4. Vaalipäivä 17.4.

MOTTO Se mikä ei tapa, se vahvistaa.

KOTISIVUT www.mari-leena.net

Venäjä ja rotunaiset

Huhujen mukaan Venäjältä löytää maailman kauneimmat naiset, pietarilaiset ja moskovalaiset ovat kuuluisia pukeutumisestaan, miehet kunnioittavat naisiaan kukilla ja huomiolla. Naiset näyttäytyvät vain parhaimmissaan ulkona.

Ja näinhän täällä tapahtuu. Naiset ovat huolitellusti pukeutuneita. Näillä pakkasilla jokaisella itseään kunnioittavalla naisella on turkki päällä. Voi tuota turkisten määrää ja variaatioita, sitä karvan määrää ja niitä kimaltavia solkia timanteilla koristeltuina. Vaikka karvaa onkin näillä pakkasilla paljon päällä, alta paljastuu siro, laiha ja pieniin vaatekappaleisiin pukeutunut nainen. Pakkelia on naamassa sentti ja jaloissa korkoa monta senttiä enemmän.

Kukkakimppupongailu on raskas laji. Kimppuja tulee joka paikassa vastaan ja kukkakauppoja on joka nurkassa. Naisille viedään kukkia nimppareina, synttäreinä, perjantaina, treffeille, kissanristiäisiin ja muuten vaan. Ja kukaan ei täällä edes epäile, että mies olisi tehnyt jotain pahaa kun hän tuo kukkia. Perjantaisin kukkakimppuja pystyy pongaamaan kymmenittäin pelkästään metrossa.

Täällä pystyy todellakin ihailemaan naisten selviytymistä näissä talviolosuhteissa. Venäjällä ei tunneta, ei osata tai ollaan liian laiskoja tehokkaasti hoitamaan lumen poistamista kaupungin kaduilta. Korkeissa koroissa näyttää hyvältä, rotantapokoroissa vielä paremmalta. Yritäpä kävellä niillä lumikinoksessa tai epätasaisesti jäätyneillä kaduilla naisellesti, keinuen, flirttailevasti ja hymyssä suin. Kenkien näyttävyyden tärkeydestä kertoo myös se, että joka toinen kauppa keskusta-alueella on kenkäkauppa. Venäläiselle naiselle suurimmissa kaupungeissa ei ole vaihtoehtona pukeutua mukavasti, vaan näyttävästi.

Hienoja autoja näkee joka paikassa ja niillä voi todellakin ajaa joka paikkaan. Kieltoimerkit eivät koske sinua, kunhan olet tarpeeksi rikas. Tietysti ladoja ja muita Venäjän aarteita näkyy katukuvassa ja ehkä mainitsemisen arvoista on se, että vain 34%:lla venäläisistä on auto. Mutta nämähän on sivuseikkoja, kunhan julkisilla paikoilla näytetään hyvältä. Autojen tarvetta ihmettelee kaupungissa, jossa julkisia kulkuneuvoja on tarjoilla seitsemää erilaista: metro, raitiovaunu, trolleybus, bussi, matruskat, taksit ja pimeät taksit.

Venäläiset naiset tietysti kustantavat koko elämäntyyhinsä miehen rahoilla. Naiset saavat täällä käsittämättömän vähän palkkaa, joka pistetään tarkkaan harkiten tiettyihin ylellisyysvaatteisiin ja näillä lähdetään vikittelemään itselle mies. Miehet saavat hyvää palkkaa ja he ovat perheen elättäjiä. Naiset pitävät itsestään huolta pitkälle keski-ikänsä asti. Eri asia ovat sitten babuskat. He ovat jo menettäneet muotonsa.

Venäläiset naiset näyttävät kauniilta ja osaavat käyttää sitä hyväkseen. Helmi-kuun alussa olisi päässyt näkemään kunnon näyn, kun paikallinen feministijärjestö halusi kiinnittää huomiota Pietarin lumitilanteeseen. Minihameisiin pukeutuneet naiset lapioivat lunta keskustassa. Järjestön puheenjohtaja totesi, että jos ei kaupunki itse hoida lumia pois, niin jonkunhan on tartuttava lapioihin.

Ehkä meillä suomalaisillakin olisi aika tarttua itseämme takapuolesta ja alkaa tarkkailemaan kiloja, olla näyttäviä keinoilla millä hyvänsä. Suosittelen suklaadiettiä, jota nuoret tytöt täällä harrastavat. Naama näppylöillä, mutta langan laihoina pysytään. Kultainen äiti-Venäjä pitää meistä oikein hyvää huolta!

Outi

Valokuvan retusointi

Aikakauslehdet ja mainokset ovat nykyään täynnä toinen toistaan kauniimpien ihmisten kuvia. Miten valokuvaajien onnistuu löytää niin monta ihmistä joilla ei ole lainkaan ihohuokosia tai silmäryppyjä? Vai olisiko niin, että kuvia on shopattu eli retusoitu?

Viime aikoina on eri medioissa on kuultu jopa kriittisiä mielipiteitä kuvien ylenpalttisesta retusoinnista, koska monet uskovat sen vaikuttavan kauneuskäsityksiimme. Yllättävää kyllä nämä mediaa arvostelevat keskustelut eivät tunnu pysyvän edes yhtä hyvin pinnalla kuin entisten salarakkaiden uudet superpallot.

Olemme nykyään jo niin tottuneita valokuvien retusointiin, että ne näyttävät meistä jopa käsittelemättömiä kuvia luonnollisemmilta. Juuri kukaan itseään arvostava julkkis ei anna edes lupaa julkaista kuviaan ilman retusointia. Luonnollisesti paparazzikuvat ovat asia erikseen.

Teksuutimet haluaakin kantaa kortensa kekoon kauniimman maailman puolesta ja julkaisee lyhyen oppaan kasvokuvien retusoimisesta. Samoilla periaatteilla pääsee pitkälle myös kokovartalo-kuvien käsittelyssä. Tässä jutussa en käsittele kuvankäsittelyn perusteita mutta mainitsen käytetyt työkalut, jotta itseopiskelu helpottuisi.

Esimerkkikuvaksi päätyi Suomen tunnetuimman ja kauneimman julkkiksen Tuksun yksi tunnetuimmista potreteista. Koska kyseisessä kuvassa Tuksu ei ole aivan parhaimmillaan katsoo toimitus velvollisuudekseen korjata kuva laatu vastaamaan kohdettaan. Kuvan käsittelyyn käytin Photoshop CS4:ää.

1. KOPIOI BACKGROUND-LAYER. Muutoksia tehdessä on usein järkevää kopioida edellinen layer ja tehdä muutoksia kopioon. Tällöin on helppo verrata miten muutokset onnistuivat ja tarvittaessa palata takaisin.

2. HAAVOJEN JA RUPIEN POISTAMINEN:

- Clone Stamp-työkalulla on helppo peittää isojakin virheitä. Valitse kloonattava alue (alt+click) läheltä peitettävää ja käytä pehmeäreunaista penseliä. Jos kloonaus jättää häiritseviä toistuvia kuvioita, poista ne Healing Brush:lla.

3. SILMÄPUSSIEN POISTAMINEN:

- Healing Brush tai Clone Stamp on helpoin tapa poistaa silmäpuussit.

4. IHON PEHMENTÄMINEN:

- Kopioi ylin layer
Mene valikkoon Filter -> Noise -> Median, arvoksi esim. 3.
Filter -> Blur -> Gaussian, arvo 5
Lisää Layer Mask, ja maalaa se mustaksi jolloin koko layer katoaa näkyvistä. Sit-
ten pehmeällä pensselillä maalaa valkoista sinne missä ihon virheet halutaan peittää.

5. YHDISTÄ KAKSI YLINTÄ LAYERIA (ctrl+e)

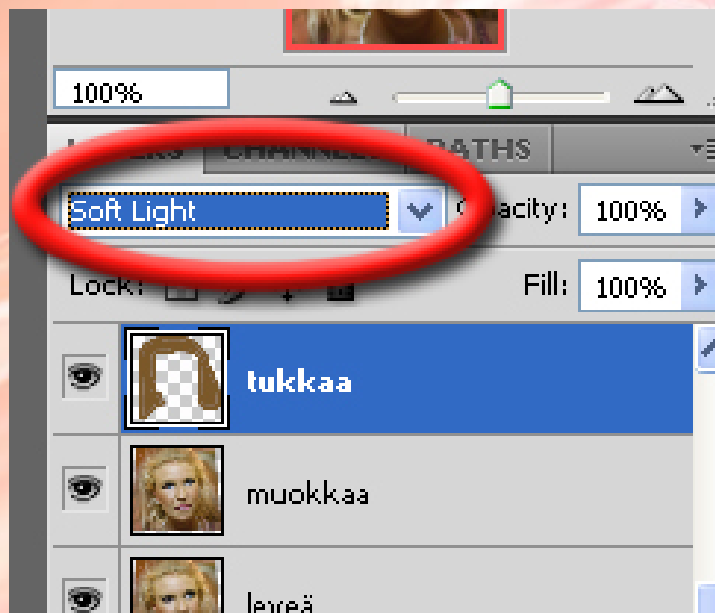
6. KASVOJEN MUOTOILU:

- Kopioi taas ylin layer: muokkaa kasvojen muotoa Liquify-filterillä. Tässä filterissä kuvaa voi muotoilla kuin muovailuvahaa tökkimällä kuvaa pensselillä. Käytä riittävän iso sutia, jotta muotoon ei tule pieniä kuoppia.

Myös free transform (ctrl+t ja siten oikean napin alta esim. distort tai warp) on käyttökelpoinen muotoiluväline. Tee pieniä muutoksia kerralla.

7. HIUSTEN SÄVYTYS:

- Maalaa tyhjälle layerille haluamaasi väriä (tässä kevyt sävytys ruskealla) hiusten päälle ja valitse tämän tason Blend Mode:ksi Soft Light. Säädä myös tason läpinäkyvyyttä (Opacity)

8. NENÄN JA HUULIEN MUOKKAUS sujuu myös Liquifyllä, kunhan käyttää pienempää pensseliä. Muista pienentää myös nenän varjoa! Vaihtoehtoisesti nenän tai huulet voi myös kopioida omaksi layeriksi jolloin niitä on helpompi muokata Warp-toiminnolla. Tällöin tosin muokatun osan sulattaminen taustaansa voi olla hankalaa.

9. SILMIEN SÄÄTÄMINEN:

- Kopioi layer: poista pupillit Clone Stamp:lla, tee tarvittaessa varjot yläluomen alle ja silmän nurkkiin. Ei haittaa, jos valkuaiset hieman vaalenevat se sopii hakemaamme tyyliin. tasosta kumpikin omaan layeriinsa. Siivoa reunat Layer Maskin avulla tai pyyhekumilla. Muotoile pupillia hieman pyöreämmäksi Clone Stampilla sekä Free Transform:a käyttäen (warp).

Nyt Tuksun silmät voi siirtää hieman keskemälle.

Silmien väriä ja kontrastia on helppo säätää valikoiden avulla, kun ne ovat omassa layerissaan. Myös Dodge ja Burn työkalulla on kätevä lisätä yksityiskohtia.

10. MEIKIN TEHOSTUS:

- Valikosta Layer -> New Adjustment Layer -> Curves

Muuta käyrää hieman S-kirjaimen malliseksi, jolloin saat hienon kontrastin ja värikylläisyyden silmiin ja huuliin. Layer Mask:n avulla rajaa Curves-layer niin että se näkyy siellä missä haluat (tässä pupillit ja huulet). Tarvittaessa säädä läpinäkyvyyttä (opacity).

Kulmakarvoja ja silmäripsiä voi tummentaa helposti Burn-työkalulla. Säädä exposure 20-30 prosenttiin ja Range-kohtaan Shadows. Nyt työkalu tummentaa vain valmiiksi tummia alueita. Tämä vaihe ei tuksun kuvaan olisi ollut välttämätön, koska hänellä meikkiä piisaa jo valmiiksi.

11. KASVOJEN HIENOSÄÄTÖ:

- Aiempi muokkaus muutti kasvot hie-
man omituisen mallisiksi, joten sekin pitää
korjata.

Säädä kasvojen muotoa warp-komennolla.

- Tämän jälkeen halusin poistaa
hölmistyneen ilmeen, mikä onnistui hel-
poiten huulia muokkaamalla. Huulet ir-
roitin omaksi layeriksi, jolloin niitäkin oli
helppo muokata warp-komennolla.

Ikäviä varjoja, kuten kaksoisleukaa, voi
häivyttää helposti valitsemalla väriksi ihon
värin (Eyedropper tool) ja maalaamalla pensselillä varjoja vaaleammiksi. Käytä
pehmeää sutia ja kohtalaisen alhaista peittävyyttä (opacity).

12. HUULIKIILTO:

- Väritä huulten päälle sopivaa punaista sävyä uuteen layeriin ja blending
modeksi soft light, opacity 46%.

Kiiltoa on helpoin lisätä sutimalla valkoista sopiviin paikkoihin.

Katso mallia valokuvista!

13. HIUSRAJA:

- Hiusrajan harvempi kohta keskellä otsaa paikkaantuu helpoiten Clone
Stamp:lla. Kannattaa käyttää pehmeäreunaista ja melko suurta sivellintä.

14. Vielä yksi adjustment layer -> curves ja taas muotoillaan S-käyrä jolloin
saadaan dramaattisempi kontrasti.

Tähän retusointiin sain tuhlattua aikaa ar-
violta noin neljä tuntia, josta suuri osa kului
uusia ideoita etsiessä ja kokeillessa. Tämä oli
ensimmäinen tekemäni laajamittainen retu-
sointityö, joten olettaisin ammattilaisen suo-
riutuvan urakasta noin tunnissa. Urakkaa
tosin helpotti Tuksun huoliteltu kiharapilvi,
jonka ansiosta kasvoja muotoillessa ei tarvin-
nut välittää taustan vääristymisestä.

Käytetyt työkalut:

- Adobe Photoshop CS4
Trust TB-4200 piirtolevy

Juha

”Goomin jälkeiseen krapulaan ehkä liian iso purtava. Syötävä ei loppunut tunkemallakaan. Kauhua herättävä annos.”

– Pehmis (0,1t)

Viime vuonna Kauppurienkatu 3:n ja 7:n väliin on ilmestynyt viehättävä pikku ruoka-baari, joka on jostain kumman syystä ristitty Kauppuri5:ksi. Ravitsemusliike on saavuttanut suuren suosion Oulun laatutietoisien lihansyöjäpopulaation keskuudessa. Paikan filosofia nojaa hyvin pitkälle omatekoisuuteen ja omintakeisuuteen. Kauppuri5:n uusin hullutus oli helmikuun lauantaisin järjestetty syömäkilpailu, johon Teksuutimien kahdella edustajalla oli onni osallistua.

Kuvat: Nestori Törmä

Suuren urheilujuhlan tuntua

Toinen haasteen vastaanottajista, Tapani (83,7kg) kuuli kisan olemassaolosta suoraan hevosen suusta (tai itseasiassa Mursun) poikettuaan satunnaisesti paikanpäälle nauttimaan yhden olutjuoman. Kaksi eri sarjaa olisi tarjolla: n. 1,5 kg:n hampurilaisannos puoleen tuntiin tai 10 minuutissa 15 kpl kannasiipiä, joiden tulisuuden kuvailemiseen tarvittiin noitumissanoja kaksinkin kappalein. Luvassa olisi ikuista mainetta ja kunniaa, mikäli haasteen onnistuneesti onnistuisi suorittamaan. Lisäksi saisi annoksen hinnan takaisin, diplomin, nimellä varustetun kuvan kattoon sekä saavutusta ilmaisevan T-mallin paidan.

Tapani oli heti myyty ajatukselle ja laittoi ilmoittautumismailin heti seuraavana aamuna krapulanälissään burgerihaasteeseen, olihan hän pienestä pitäen tunnettu hyvistä syömislahjoistaan ja kerrankin eteen osui urheilulaji, johon saattaisi lahjat riittääkin. Mutta riittäisikö kisakunto? Vähintäänkin viimeiset viisi vuotta liikunnan ja kasvun loputtua aikuisen ihmisen arki: enemmän tai vähemmän dieetillä eläminen on varmasti vienyt parhaimman terän syömätaidoista. Armeija-aikana oli viimeksi harjoiteltu nopeasti syömistä ja tuolloin annos kuin annos meni 10-20 minuutissa, mutta syömisen sosiaaliset ulottuvuudet, ruokailuun liitetty nautiskelukulttuuri ja nykyaikaiset terveellisyyskäsitteet ovat johtaneet siihen että vähintään puolituntia alkaa olemaan normaali syömiseen käytetty aika ja annokset harvemmin ovat puolitoistakiloisia...

Suoritukseen valmistautumiseen oli kaksi viikkoa aikaa joista ensimmäinen meni lähinnä strategiaa laatien. 1,5 kiloa puolessa tunnissa tarkoittaa keskimäärin 50g minuutissa. Aterian komponenteilla on erilaisia ominaisuuksia: sämpylä sisältää paljon ilmaa ja voi olla täten yllättävän täyttävä, ranskalaisia ja majoneesia voidaan käsin pikkuhiljaa syöttää lihan pureskelun aikana suuhun ja eri lihalaadut vaativat erilaisia määriä pureksintaa. Käsiäika tulee minimoida sekä haarukan ja veitsen käyttö rajoittaa lihan operoimiseen ja operoida sämpylää ja perunaosatoa käsin. Suunnitelmana oli syödä lihat järjestyksessä: possunniska, paahtopaisti, pihvit ja pekonia sitten vähän joka välissä. Tapani myös päätyi myös ajoittamaan sämpylän ja ranskalaisten nauttimisen suorituksen koko kestolle tasaisesti.

Suoritusta edeltävän viikon aikana aterian yhteydessä Tapani harjoitteli syömisnopeutta aterioiden yhteydessä. Totutusta tavasta oli yllättävän vaikea oppia pois; ruokaa tuli pureskeltua liikaa ja ruokaseuran kanssa ehti välillä vaihtaa pari sanaakin. Huolestuttavaa.

Päivä ennen H-hetkeä koitti aika paaston. Vuorokausi ennen suoritusta oli määrä nauttia suuri ateria jonka jälkeen pelkästään nesteitä suoritukseen asti. Suunnitelma muuten toimi hyvin, mutta silminnäkijöiden kertoman mukaan urheilija ei tietojemme mukaan täysin kyennyt pysymään nestedieetisään, vaan pullollisen jaloviinaa juotuaan oli sortunut pieneen määrään pizzaa edeltävänä iltana.

Suorituspäivän aamuna soitteli Kauppuri5:n omistaja tiedustellen, että onko kilpailija varmasti tulossa. Oli kuulemma viime hetken peruuttajia ollut liikenteessä ja myönteisen vastauksen saatuaan toivotti helpottuneena Tapanin tervetulleeksi kisaamaan illalla. Päivän lähestyessä iltaa, oli aika nauttia mahalaukku täyteen, jotta se olisi valmis ottamaan Teurastajan vastaan illalla. Mahalaukku on n. 1,5l tilavuudeltaan ja ihmisen elimistö kykenee käyttämään nestettä n. 0,8 litraa tunnissa hyväkseen. Tämän mielessään pitäen Tapani siis nautti päivän ajan maitoa, vettä ja olutta lopettaen nestetankkauksen reilut kaksi tuntia ennen suoritusta jotta tila vapautuu juuri oikealla hetkellä kisasuorituksen alussa oltuaan jonkinasteisessa venytystilassa siihen asti. Teorian tasolla ainakin ihan järkevältä kuulostava lähestymistapa.

Kisapaikalle tullessa oli nurkkapöydässä havaittavissa vaikean näköisenä kyhjöttävä herrasmies, jolla oli Ultimate Burger Challenge T-paita päällään. Yksi oli onnistunut suorituksessa ensimmäisessä erässä, kerrottiin. Aikaa oli hänellä mennyt sekuntia vaille täysi kisa-aika.

Illan toisen burgerinsyöntierän alussa jaettiin vastuuvapautuslomakkeet allekirjoitettavaksi ja majoneesit ja juomat tilattiin. Yksi peruutuspaikka oli lähtöön täyttämättä. Läsnäolijoista ei vapaaehtoisia kisailijoita löytynyt, mutta viime hetkellä paikanpäälle ilmaantunut teekkarinnäköinen tyyppi onnistuneesti värvättiin kisaan mukaan. Annokset saapuivat pöytään ja juontajan annettua lupa kello laitettiin käymään ja oli lupa syödä.

Kisa eteni suunnitelmien mukaan valittua strategiaa noudattaen jotakuinkin ensimmäisen kymmenen minuutin ajan. Kisailijoista kaikki olivat nopeudeltaan hyvin samalla tasolla ja kaikki liikkeellä hie- man erilaisin menetelmin. Juontaja ihmetteli kisailijoiden viktoriaanisen hillittyä käytöstä ja sivistyneitä pöytätapoja väliaikatietojen välissä. Kilpailijoiden keskittyminen oli hyvin korkealla tasolla, joskin vierieisessä ikkunassa rintojaan vilautellut naishenkilö sai kyllä kaikkien syömäreiden katseet hetkeksi kääntymään lautaselta poispäin.

Kisan puolella välissä kaikki olivat jotakuinkin aterian puolella välissä, mutta hyvin nopeasti kaikille tuli yhtäkkiä enemmän tai vähemmän stoppi. Ruoka alkoi pyörimään suussa ja kilpailijat alkoivat vilkuilla toisiaan ja toistensa lautasia. Pikkuhiljaa myös Tapanin ilmeestä oli nähtävissä, että mieleen oli hiipinyt ymmärrys siitä, että kyllä tämä jäi tällä kertaa pelkäksi yritykseksi.

Kilpailijoista kaikki kuitenkin hyvän urheiluhengen mukaisesti vetivät täysillä loppuun saakka vaikka puhti alkoikin loppumaan. Yleisölle ei todellakaan voinut tuottaa pettymystä ja ei ainakaan saisi jäädä kanssakilpailijoita huonommaksi. Olihan tuosta evästä iso rahakin maksettu. Lopulta aika kului loppuun saakka ja kilpailijat soivat itselleen luvan lopettaa ruoan ahtamisen kurkkuun. Kisan lopussa kilpailijoiden edessä oli jotakuinkin kaikilla yhtä iso kasa syömättä. Eipä siinä kisaan osallistuneilla ollut juuri muuta todettavaa kuin, että ruoka oli hyvää ja sitä oli ainakin riittävästi. Paikan omistaja toivotti yrittämään uudestaan seuraavana vuotena. Jää nähtäväksi riittääkö vuosi haihdutamaan haasteen hävinneen mielestä tappion karvouden. Tapanin olo oli niin kovin tyhjä, vaikka maha oli täysi.

Japani

Kotimatkapeli

Syystä, joka jätettäkööt lukijan päätettäväksi, olin jo henkisesti varautunut paikkaamaan sitä jänöpöksyä joka ei uskaltanut ottaa raskaasta kisasta otetta. Lukittuani pyöräni ja avattuani hikeä valuen anniskeluravintolan oven minua ei tarvinnut montaa sekuntia houkutellessa kahden muun sankarin kaveriksi - ja eipä täpötäydessä paikassa muutakaan istumapaikkaa ollut. Hoidettuani pakolliset paperityöt, jollaisia harvoin paikan luonteesta johtuen pääsee täyttämään ja myönnyttyäni luopumaan oikeuksistani, olin oikeastaan tyytyväinen; harvoissa kisoissa on mahdollisuus kuolla kahdesti.

Vähän kuin anniskeluravintolakeikoissa yleensä, itse kisareitin kulkeminen on kovin kaavamaista ja kangistunutta. Kokenut lukija tietää varmasti itsekkin, kuinka tuon tyyppiset itseään toistavat tapahtumat tuppaavat jäämään pysyvistä muistilokeroista syrjään. Mieleen saattaa jäädä muutama kuva kuluneesta alkuillasta (rasvaa) tai vanhasta tutusta (suolaa); siinäpä se. Vasta kun kello käy tai valomerkki raikaa, alkaa se varsinainen, kiinnostava osuus: kotimatkapeli.

Kulutettuani muutaman pitkän minuutin elämästäni ensin toimistotiloissa (todettakoon, että pihinä opiskelijana en raaskinut jakaa vatsalaukkuni uutta sisältöä jätevedenpuhdistamon kanssa) ja myöhemmin kisakatsomon puolella, koitti väijäämättä se hetki, kun oli aika lähteä kotiin. Kuten niin tyyppillistä, kohtalo kutkutteli taas mukavalla tavallaan. Kaikki pyöräkoukulliset autoilijat olivat jo lähteneet ja jäljelle olivat jääneet vain pyöräkoukuttomat. Tietysti tarjolla olisi ollut myös maksullista kyytiä, mutta arvannet, ettei köyhän lompakko sellaista ammattimaista rynkitystä kestä. Vain ronkelit ~ ; ajatukset harhailivat.

Pukeuduin, maksoin ja livahdin ulos. Lumisade oli lakanut, en muista tapahtuiko se ennen vai jälkeen kun ravintolan ovi oli narahtanut; oikeastaan minua ei kiinnostanutkaan. Avattuani pyöräni lukon en uskaltanut nousta vielä sen päälle, hieman nolotti. Lauantai-illalle tyyppisesti paikalla oli myös muita hieman vaappuvasti käveleviä ja pyöriään taluttavia ihmisraunioita. Mittarikin kävi paikalla. Raahauduttuani kaupunginkirjaston betoninharmaiden seinien ulottuviin, uskaltauduin jo varovasti pyörän päälle. En kertakaikkiaan jaksaisi enää odottaa, että pääsisin kellahtamaan kotisohvan nahkaisille päällyksille.

Aivan kuten muinakin riehakkaina iltoina, tajunnan taso pääsee lepuuttamaan itseään aina hetkittäin vähän turhankin paljon. Poljettuani vain muutaman minuutin, tunsin kuinka kylmä tuuli pureutui vatsalaukkuuni normaaliakin vinhammin. Katsahdin alas. Takkini vetoketju oli päässyt avautumaan alhaalta lähtien jo lähes puoliväliin saakka. Tuskallisesti pysäytin hyvään vauhtiin päässeen liikkeen, suljin vetoketjun ja uppouduin miettimään kuinkahan pitkään tämäkin tilanne oli jo jatkunut. Luultavasti lähes alusta asti, ainakin mitä muiden ohikulkijoiden paheksuviin katseisiin olisi uskominen. Tosin varmahan näistä asioista ei voi olla, sillä muistikuvia ei normaalitahtia mieleni jaksanut enää palauttaa - siltä osin kuin niitä oli edes päässyt alkumatkasta syntymäänkään.

ULTIMATE BURGER CHALLENGE

Arviolta 1,5 kg kokoinen Teurastajaburger-ateria:

- REILUN kokoinen Teurastaja
 - n*pihvejä jauhetusta nautan kulmapaistista
 - pekonia
 - oluessa haudutettua possunniskaa
 - paahtopaistia
 - cheddaria
 - sipulia
 - tulinen bbq
 - chilimajo
- läjä ranskalaisia
- kilpailijan valitsema majoneesi

Aikaa käytettävissä 30 minuuttia

Hinta 30 €

Kavuttuani taas pyöräni selkään ja päästyäni vauhtiin muistikuvat muuttuivat entistä hatarimmiksi. Olinhan kulkenut samaista reittiä niin useasti, että ainoastaan tieto tulevista ylämäistä painoi normaalista poiketen sekä reisiä että vastalaukkua jo tasaisella maallakin. Vain katulamput jakoivat matkan kanssani - kotimatkapeli oli parhaimmassa vauhdissaan; kohta olisin - Säpsähdin, olin alaovella.

Pahin oli vielä edessä. Nimittäin sekä itseni että rakkaan kulkupelini kantaminen, tai pikemminkin raahaaminen tässä tapauksessa, aivan katutasosta ylös aina kuudenteen kerrokseen asti. En osaa enkä edes yritä pukea sanoiksi sitä tilaa missä taivalsin nuo portaat rakkaalle kotiovelle, mutta sen tiedän, että Tommi Läntisen esittämää Via Dolorosaa kuuntelemalla sitä ei voi saavuttaa. Olin väsynyt, mutta tyytyväinen; "paska reissu, mutta tulipahan tehtyä".

Tarinan opetus ei niinkään ole, että kaikkea pitää kokeilla. Ennemmin se kuvastaa sitä, että jostain syystä meillä suomalaisilla on jännä tarve aiheuttaa ruumiillista pahoinvointia ja vieläpä maksaa siitä. Kaikki vain siksi, että voimme jälkikäteen hyvillä mielin muistella mitä kaikkea pahaa sitä onkin vuosien saatossa tullut tehtyä ja voida tämän jälkeen taas, ainakin henkisesti - tai ainakin hetkellisesti, hyvin. Ainakin päällisin puolin - tai ainakin niin minä haluan uskoa. Ihan varmasti.

Pekka (75,8kg)

Koska tutkivan journalismin nimessä voi tehdä lähes mitä vain, oli aika tehdä empirisiä kokeita. Mieltä askarruttava kysymys olikin: mistä Oulun Alkosta löytyy paras yhden tähden Jaloviina?

Testiä varten hankin jokaisesta kuudesta Oulun alkoholiliikkeestä (Linnanmaa, Välivainio, Raksila, Stockmann, Limingantulli ja Kaakkuri) puoli litraa yhden tähden Jaloviinaa. Btw: kaikki Oulun Alkot voi kiertää alle tunnissa. Vertailutapahtuma suoritettiin Kalervontiellä EB:n tupaantuliaisissa, joten testille saatiin erittäin monipuolinen koehenkilöstö.

Koemenetelmä:

Testiä varten pulloet numeroitiin, jotta testihenkilöt eivät tienneet mistä Alkosta mikäkin pullo oli ostettu, koska se olisi voinut vaikuttaa mielipiteeseen. Jokainen testihenkilö nautti kulauksen pullosta, jonka jälkeen kertoi mielipiteensä pullosta sihteerille, joka kirjasi tulokset ylös. Seuraavalla aukeamalla on esitetty testin kohteet.

Lopuksi kukin sai antaa mielipiteensä, missä pullossa oli paras Jaloviina. Voittajaksi tässä näyttäisi selviävän pullo numero 2, eli Välivainion Alkon pullo.

Lopuksi joka uskaltautui jopa kommentoimaan: ”Kaikki maistuu jaloviinalle!”

Alko	Annetut äänät
Linnanmaa	1
Välivainio	4
Raksila	3
Stockmann	2
Limingantulli	2
Kaakkuri	2

1. LINNANMAA

- Ärhäkkä, vaikuttaa aivan Pohjois-Oulusta ostetulta
- Itätuulen henkäys vahvasti esillä
- Savuinen tuoksu mutta nuori
- Pehmeän pähkinäisen makuinen, lievästi hapokas
- Perinteikäs
- Mukavasti ehtinyt avautua, hengittänyt vähän aikaa, pyöreä
- Pehmeä
- Tuoksuu kahville
- Maku takalämmin
- Hyvin tuttu maku, lähialko eli Linnanmaa
- Kirpakka
- Terävä
- Pehmeä
- Tavallisen yrmeä
- Todella pehmeä, maukas
- Makia
- Kamala tuoksu
- Kahvin, konjakin ja valko venäläisen tuoksuinen
- Hyökkäävä
- Sokerinen haju
- Lyhyt, laimea, tuoli on vetinen, vetistä seo

2. VÄLIVAINIO

- Pirskahteleva. Urheilullista tuntua, joten olettaisin olevan Raksilasta.
- Korkin avaaminen vaatii enemmän voimaa
- Maanläheinen, kotitekoisen Alkon tuntua
- Kuin äitien tekemää Jallua
- Huomattavasti no:1 pistävämpi
- Toffeinen maku
- Hyvin jallumainen
- Laimea, maku ei tule samalla tavalla esiin – aivan kuin jotain puuttuisi
- Makea, karamellimainen
- Sivupistävä
- Pistävä
- Kovin paljon laimeampi
- Laimea
- Laimea
- Tavallisen yrmeä
- Vetinen, kitkerä
- Hieman kärkevä
- Tähten henkäys
- Siirappinen tuoksu
- Ei kahviaromia
- Kahvinkirpeä
- Jäykähkö
- Vettä
- Mauton, peruslitkua, 1,1 tähteä, se on kumminki Valtterin setä!!!!

3. RAKSILA

- Neutraali, aivan kossun makua. Olisikohan tässä huijattu?
- Ei vakuuta
- Todella laimea
- Pahaa
- Maistuu ammattitaito
- Nahkainen
- Laimeahko, kemikaalimainen
- Neutraali
- Oli jo ihan hyvä
- Tuntuu just perusjallulta x 2
- Turpeinen (linnanmaan alko)
- Tavallisen yrmeä, vähän kun ois joku kuolannu pulloon
- Laimea
- Pehmeä
- Tuoksuva
- Konjakkimainen tuoksu
- Syksyinen aamu tam-mimetsässä
- Kirpeä
- Rennon letkeähkö
- Ihan niinku muuta, valkoinen,
- Ei helevetti että yskiii takasipäen!!!!

4. **STOCKMANN**

- Nyt on maku kohdallaan.
- Aivan jallun makuinen
- Pehmeä, erittäin miellyttävä
- Tosi pistävä
- Helmeilevä, tuli mukava kupla
- Hieman karkeampi kuin muut
- Tää oli hyvää!
- Jallumainen
- Hyvin lähellä ensimmäistä
- Mokkaaminen
- Lattea, selvästi ollut pitkään auki, ei ole niin hapokas (Raksilan alko)
- Voisi jo melkein sanoa että miellyttävä
- Alkutuntuma kitkerä, makea
- Perusjaloviinamainen, ei mitään ylimääräistä
- Tavallisen yrmeä
- Dominoiva maku
- Mitäänsanomaton, laimea tuoksu ja maku, vetinen
- Raakilemainen haju, maku on vähän kitkeränhedelmäinen
- Nuori jallu
- Se on Jallu
- Tuoksuu Jallulle
- Tuoksu mieto maitosuklaa
- Räväkkä
- Pehmeä
- Eniten juotu klo 22.39
- Raikas
- Nakin nahkainen

5. **LIMINGANTULLI**

- Petrolimainen, olisikohan lipsahtanut Nesteen tuotteita sekaan?
- Laimea, outo sivumaku
- Miellyttävä, makea tuoksu
- Hunajainen, maku vain tuntuu paranevan, ehtinyt vähän aikaa hengittää tämäkin
- Tässä on sellaista makeutta, mitä aiemmista ei ole löytynyt
- Laimeahko
- Hyvin lähellä 1:stä
- Vähän valopetroli
- Vettä
- Savuinen, tuntuu että erilainen kuin muut
- Nenäonteloita kovertava
- Selvästi juonikas
- Voimakas jälkimaku
- Sensuelli, savuinen
- Toffeemainen tuoksu, suosikki
- Selvää pyöreyttä
- Hetelmäinen
- Käsittelyainemainen tuoksu
- Tuoksuu kaksikomponenttiliimalta
- Maku on kohdalla, mutta jättää vielä toivomisen varaan
- Vähiten makua
- Vähiten nautittu klo 22:37
- Tunkkainen hyvällä tavalla
- Pehmeä, jalo
- Paras

6. **KAARKURI**

- Pohattamainen, voisi olla keskustasta (vähän kuin Stockalta)
- Erittäin mieto tuoksu
- Aika mitäänsanomaton
- Viipyilevä maku
- Pehmeä, hunajainen
- Hyvin pehmeä
- Pitkä, pehmeä maku
- Täyteläinen
- Pistävä
- Kitkerä
- Mitäänsanomaton
- Mieto
- Ei maistu miltään
- Pehmeän yrmeä
- Hirveä
- Ei haise yhtään millekään, maku aika pehmeä. Kuiva jälkimaku.
- Puolipyöreä
- Viskimäinen
- Toffeemainen tuoksu
- Tuoksu valtameriristeilijän mahonki
- Kypsynyt maku, maku yllätti
- Ei linnanmaalta
- Kiertävä
- Pistävä
- Suusta poistuva
- Paska
- Mielenköyhä = ammattilaisen valinta;
- PASKAA!!!!!!!!!!!!!!
- Wiskimäistä

Flannu

